

פרשת ויקרא

Parshah Vayikra
7th Reading - David - Malchut
Vayikra (Leviticus) 5:11-26

ואם-לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני-יונה
והביא את-קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת
לחטאת לא-ישים עליה שמן ולא-יתן עליה
לבנה כי חטאת הוא והביאה אל-הכהן וקמץ
הכהן ממנה מלוא קמצו את-אזכרתה והקטיר
המזבחה על אשי יהוה חטאת הוא וכפר עליו
הכהן על-חטאתו אשר-חטא מאזת מאלה
ונסלח לו והיתה לכהן כמזוזה וידבר
יהוה אל-משה לאמר נפש כי-תמעל מעל
וחטאה בשגגה מקדשי יהוה והביא את-אשמו
ליהוה איל תמים מן-הצאן בערך כסף-שקלים
בשקל-הקדש לאשם ואת אשר חטא מן-הקדש
ישלם ואת-חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן
והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו
ואם-נפש כי תחטא ועשתה אזת מכל-מצות
יהוה אשר לא תעשינה ולא-ידע ואשם ונשא

עֲוֹנוֹ וְהִבִּיא אֵיל תַּמִּים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךְ לְאִשִּׁים
אֶל־הַכֹּהֵן וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל שִׁגְגָתוֹ אֲשֶׁר־שִׁגְגָה
וְהוּא לֹא־יָדַע וְנִסְלַח לוֹ אִשִּׁים הוּא אִשִּׁים אִשִּׁים
לִיהוּה

וַיִּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר גִּפְשֵׁךָ כִּי תִזְזַטָּה
וּמַעֲלָה מֵעַל בִּיהוּה וּכְזָשׁ בְּעַמִּיתוֹ בַּפִּקְדוֹן
אוֹ־בַת־שׂוֹמֵת יָד אוֹ בַגָּזֵל אוֹ עֹשֶׂה
אֶת־עַמִּיתוֹ אוֹ־מִצָּה אַבְדָּה וּכְזָשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע
עַל־שֵׁקֶר עַל־אֲזוּת מִכֹּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה הָאָדָם
לִזְזַטָּה בַהֲנֶה וְהִיא כִּי־יִזְזַטָּה וְאִשִּׁים וְהַשִּׁיב
אֶת־הַגָּזֵל אֲשֶׁר גָּזַל אוֹ אֶת־הָעֹשֶׂה אֲשֶׁר עֹשֶׂה
אוֹ אֶת־הַפִּקְדוֹן אֲשֶׁר הִפְקֵד אֹתוֹ אוֹ אֶת־הָאַבְדָּה
אֲשֶׁר מִצָּה אוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר־יִשְׁבַּע עָלָיו לְשֵׁקֶר
וּשְׁלָם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וּזְמַשְׁתִּיו יִסֶּף עָלָיו לְאֲשֶׁר
הוּא לוֹ יִתְּנֵנוּ בַיּוֹם אֲשֶׁמְתוֹ וְאֶת־אֲשֵׁמוֹ יִבִּיא
לִיהוּה אֵיל תַּמִּים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךְ לְאִשִּׁים
אֶל־הַכֹּהֵן וּכְפָר עָלָיו הַכֹּהֵן לְפָנָי יְהוּה וְנִסְלַח לוֹ
עַל־אֲזוּת מִכֹּל אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה לְאִשְׁמָה בָּהּ

11 וְאִם-לֹא תִשָּׁיג יָדוֹ לְשֵׁתֵי תֹרִים אוֹ לְשֵׁנֵי בְנֵי-יוֹנָה
 וְהֵבִיא אֶת-קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירַת הָאֶפֶה סֹלֶת
 לַחֲטָאת לֹא-יִשִּׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא-יִתֵּן עָלֶיהָ לְבִנָּה כִּי
 חֲטָאת הִוא: 12 וְהֵבִיאהּ אֶל-הַכֹּהֵן וְקִמֵּץ הַכֹּהֵן | מִמֶּנָּה
 מְלֹא קֶמֶצוֹ אֶת-אֲזִכְרֹתֶיהָ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה עַל אֲשֵׁי
 יְהוָה חֲטָאת הִוא: 13 וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל-חֲטָאתוֹ
 אֲשֶׁר-חָטָא מֵאֶחָת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהִיתָה לַכֹּהֵן
 כַּמִּנְחָה: 14 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: 15 נִפְשׁ
 כִּי-תִמְעַל מֵעַל וְחֲטָאהּ בְּשִׁגְגָה מִקִּדְשֵׁי יְהוָה וְהֵבִיא
 אֶת-אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אֵיל תְּמִים מִן-הַצֹּאֵן בְּעֶרְכָּךָ
 כֶּסֶף-שְׁקָלִים בְּשִׁקְל־הַקֹּדֶשׁ לְאֲשֵׁם: 16 וְאֵת אֲשֶׁר חָטָא
 מִן-הַקֹּדֶשׁ יִשְׁלֵם וְאֶת-חֲמִישְׁתּוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ
 לַכֹּהֵן וְהַכֹּהֵן יִכְפֹּר עָלָיו בְּאֵיל הָאֲשֵׁם וְנִסְלַח לוֹ:
 17 וְאִם-נִפְשׁ כִּי תִחַטָּא וְעִשְׂתָּהּ אֶחָת מִכָּל-מִצְוֹת יְהוָה
 אֲשֶׁר לֹא תַעֲשִׂינָהּ וְלֹא-יָדַע וְאֲשֵׁם וְנִשְׂא עֲוֹנוֹ: 18 וְהֵבִיא
 אֵיל תְּמִים מִן-הַצֹּאֵן בְּעֶרְכָּךָ לְאֲשֵׁם אֶל-הַכֹּהֵן וְכִפֹּר
 עָלָיו הַכֹּהֵן עַל שִׁגְגָתוֹ אֲשֶׁר-שָׁגַג וְהוּא לֹא-יָדַע וְנִסְלַח
 לוֹ: 19 אֲשֵׁם הוּא אֲשֵׁם אֲשֵׁם לַיהוָה:
 20 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: 21 נִפְשׁ כִּי תִחַטָּא
 וּמֵעֵלָה מֵעַל בִּיהוָה וְכִחַשׁ בְּעַמִּיתוֹ בְּפִקְדוֹן
 אוֹ-בְתִשׁוּמַת יָד אוֹ בְּגִזֹּל אוֹ עֲשָׂק אֶת-עַמִּיתוֹ:

22 אוֹ-מִצָּא אֲבֹדָה וְכֹחֵשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל-שֶׁקֶר עַל-אַחַת
 מִכָּל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה הָאָדָם לַחֲטָא בְהִנָּה: 23 וְהִיּוֹ כִּי-יִחַטָּא
 וְאִשָּׁם וְהִשִּׁיב אֶת-הַגִּזְלָה אֲשֶׁר גָּזַל אוֹ אֶת-הָעֶשֶׂק אֲשֶׁר
 עָשָׂק אוֹ אֶת-הַפְּקֻדֹן אֲשֶׁר הִפְקִיד אֹתוֹ אוֹ אֶת-הָאֲבֹדָה
 אֲשֶׁר מִצָּא: [מִפְטִיר] 24 אוֹ מִכָּל אֲשֶׁר-יִשְׁבַּע עָלָיו לְשֶׁקֶר
 וְשָׁלַם אֹתוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְחִמְשָׁתָיו יִסֹּף עָלָיו לְאִשֶׁר הוּא לוֹ
 יִתְּנֶנּוּ בַיּוֹם אֲשֶׁמְתוֹ: 25 וְאֶת-אִשְׁמוֹ יָבִיא לִיהוָה אֵיל
 תְּמִים מִן-הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךְ לְאִשָּׁם אֶל-הַכֹּהֵן: 26 וְכִפֹּר עָלָיו
 הַכֹּהֵן לְפָנָי יְהוָה וְנִסְלַח לוֹ עַל-אַחַת מִכָּל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה
 לְאִשָּׁמָה בָּהּ:

Chapter 5

11. But if he is not able to bring two turtledoves, or two young pigeons, then he who sinned shall bring for his offering the tenth part of an ephah of fine flour for a sin offering; he shall put no oil upon it, nor shall he put any frankincense on it; for it is a sin offering. 12. Then shall he bring it to the priest, and the priest shall take his handful of it, a memorial part of it, and burn it on the altar, according to the offerings made by fire to Hashem; it is a sin offering. 13. And the priest shall make an atonement for him in regard to his sin that he has sinned in one of these, and it shall be forgiven him; and the remnant shall be the priest's, as a meal offering. 14. And Hashem spoke to Moses, saying, 15. If a soul commits a trespass, and sins through ignorance, in the holy things of Hashem; then he shall bring for his trespass to Hashem a ram without blemish out of the flocks, valued by you in shekels of silver, according to the shekel of the sanctuary, for a guilt offering. 16. And he shall make amends for the harm that he has done in the holy thing, and shall add a fifth part to it, and give it to the priest; and the priest shall make an atonement for him with the ram of the guilt offering, and it shall be forgiven him. 17. And if a soul sins, and commits any of these things which are forbidden to be done by the commandments of Hashem; though he knew it not, yet he is guilty, and shall bear his iniquity. 18. And he shall bring a ram without blemish from the flock, according to the valuation, for a guilt offering, to the priest; and the priest shall make an atonement for him concerning his ignorance where he erred and knew it not, and it shall be forgiven him. 19. It is a guilt offering; he has certainly trespassed against Hashem. 20. And Hashem spoke to Moses, saying, 21. If a soul sins, and commits a trespass against Hashem, and lies to his neighbor in that which was delivered him to keep, or in fellowship, or in a thing taken away by violence, or has deceived his neighbor; 22. Or have found that which was lost,

and lies concerning it, and swears falsely; in any of all these that a man does, sinning in it; 23. Then it shall be, because he has sinned, and is guilty, that he shall restore that which he took violently away, or the thing which he has deceitfully gotten, or that which was delivered him to keep, or the lost thing which he found, 24. Or all that about which he has sworn falsely; he shall restore it in full, and shall add a fifth part more to it, and give it to him to whom it belongs, in the day of his trespass offering. 25. And he shall bring his guilt offering to Hashem, a ram without blemish out of the flock, with your estimation, for a guilt offering, to the priest; 26. And the priest shall make an atonement for him before Hashem; and it shall be forgiven him for any thing of all that he has done in trespassing in it.